

Efter det nu foreslåede system vil avance og tab ved salg m. v. af maskiner, inventar og lignende driftsmidler, der udelukkende benyttes erhvervs-mæssigt, komme til at påvirke indkomstopgørelsen.

Ved salg af driftsmidler samt ved udbetaling af erstatning eller forsikringssum skal salgssummen, henholdsvis erstatningen eller forsikringssummen, fragå i saldoværdien. Hvis et aktiv sælges for et beløb, der er større end aktivets nedskrevne værdi, betyder afgangsførelsen af salgssummen, at saldoværdien formindskes, dels med aktivets nedskrevne værdi, dels med resten af salgssummen (avancen). Når saldoværdien formindskes med avancen, medfører det formindskede årlige afskrivninger fremover på de tilbageværende aktiver. Da de formindskede årlige afskrivninger betyder tilsvarende forøgede skattepligtige indkomster, vil den indvundne avance således successivt komme under beskatning. På tilsvarende måde vil et tab påvirke de skattepligtige indkomster fremover gennem forøgede afskrivninger, idet den del af den nedskrevne værdi, som overstiger salgssummen (tabet), fortsat indgår i saldoværdien og gennem de fremtidige afskrivninger på denne successivt bringes til fradrag.

Den her beskrevne skattemæssige behandling af tab har, som tidligere omtalt, et supplement i reglen i § 4, stk. 1 og 2.

Hvor en virksomhed ophører, eller hvor den afhendes under ét, bør de avancer eller tab, som derved fremkommer, tages i betragtning ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for afhændelsesåret, idet regulering af avance eller tab over saldoværdien naturligt forudsætter, at virksomheden består. Reglerne om beskatning i tilfælde af en virksomheds salg eller ophør findes i forslaget § 6.

Avance eller tab skal efter denne bestemmelse beregnes under ét for samtlige de af saldoafskrivningen omfattede aktiver.

Med hensyn til den skattemæssige behandling af avance er afskrivningsudvalget af den opfattelse, at det ikke vil være rimeligt under den gældende progressive indkomstbeskatning at gennemføre en fuldstændig indkomstbeskatning af hele avancen efter de almindelige regler. Udvalget har overvejet to muligheder med hensyn til spørgsmålets løsning. Den ene mulighed går ud på, at hele avancen beskattes med en fast procentsats. Den anden mulighed går ud på, at kun en vis del af avancen beskattes, men da efter de almindelige progressive indkomstskatteregler. Den første løsning ville være en særregel under det nuværende skattesystem, hvorimod den sidstnævnte fremgangsmåde har fortilfælde i den gældende regel om indkomstbeskatning af

good-will. Efter denne regel beskattes halvdelen af avancen på good-will, og udvalget har fundet det rimeligt, at avancen på driftsmidler i de her omhandlede tilfælde på tilsvarende måde bliver beskattet for halvdelen vedkommende efter de almindelige indkomstskatteregler. Det kan i denne forbindelse anføres, at udvalget har udtalt, at den af dette foreslåede regel forudsætter en progressiv beskatning, og at der, hvis der på et eller andet tidspunkt bliver indført en proportional skat, f. eks. for aktieselskaber, kan være anledning til fornyet overvejelse af spørgsmålet om avancebeskatningsreglernes udformning. Såfremt der måtte blive indført en almindelig kapitalvindingsskat, vil det efter udvalgets mening være naturligt, at avancen i forhold til saldoen på aktiverens konto bliver behandlet i overensstemmelse med kapitalvindingsreglerne.

Af praktiske grunde må en beskatning af realisationsavancer gennemføres efter forholdsvis enkle og summariske regler. Udvalgets forslag, hvorefter halvdelen af realisationsavancerne i salgsåret undergives almindelig indkomstbeskatning i salgsåret, vil imidlertid kunne bevirke noget tilfældige resultater, idet avancebeskatningens omfang i høj grad vil afhænge af skatteyderens øvrige indkomst i salgsåret.

Man har derfor fundet det rimeligere at udforme avancebeskatningen i overensstemmelse med det alternativ, som udvalget har peget på, således at realisationsavancer i alle tilfælde beskattes med en fast procent, som på grundlag af et skøn over de gennemsnitlige beskatningsprocenter for indkomstforøgelser hos de skatteydere, der i større omfang kan forventes at ville opnå avancer af den her omhandlede art, er foreslået fastsat til 35.

I § 6 er det i overensstemmelse med udvalgets indstilling foreslået, at afskrivning på saldoværdien ikke kan foretages i ophørs- eller salgsåret. Dette er en naturlig konsekvens af, at der i anskaffelsesåret kan foretages et fuldt års afskrivning, uanset på hvilket tidspunkt af året anskaffelsen har fundet sted.

Med hensyn til den skattemæssige behandling af tab i forbindelse med virksomhedens ophør eller salg under ét, er udvalget gået ind for, at sådanne tab skal kunne fradrages fuldt ud. Dette stemmer med de nugældende bestemmelser i de årlige ligningslove, og forslaget er formuleret i overensstemmelse hermed.

Ud fra den betragtning, at det naturlige område for afskrivning formentlig er driftsmidler af mere varig karakter og driftsmidler af en vis værdi, fore-